

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

6. září 2012*

„Žaloba na neplatnost — Nařízení (EU, Euratom) č. 617/2010 — Povinnost informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropské unie — Volba právního základu — Články 337 SFEU a 187 SESAE — Článek 194 SFEU“

Ve věci C-490/10,

jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 263 SFEU, podaná dne 8. října 2010,

Evropský parlament, zastoupený M. Gómez-Leal, jakož i J. Rodriguesem a L. Visaggiem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. Simm a A. Lo Monaco, jako zmocněnkyněmi,

žalované,

podporované

Francouzskou republikou, zastoupenou G. de Berguesem a A. Adamem, jako zmocněnci,

Evropskou komisí, zastoupenou P. Oliverem a O. Beynet, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejšími účastnicemi řízení,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, U. Løhmus, A. Rosas, A. Ó Caoimh (zpravodaj) a C. G. Fernlund, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 18. dubna 2012,

* Jednací jazyk: francouzština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svou žalobou se Evropský parlament domáhá toho, aby Soudní dvůr zrušil nařízení Rady (EU, Euratom) č. 617/2010 ze dne 24. června 2010 o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropské unie a o zrušení nařízení (ES) č. 736/96 (Úř. věst. L 180, s. 7, dále jen „napadené nařízení“), a v případě, že Soudní dvůr rozhodne o zrušení tohoto nařízení, zachoval jeho účinky až do přijetí nového nařízení.

Právní rámec

- 2 Body 1 až 5, 7, 8, 11 a 15 odůvodnění napadaného nařízení jsou formulovány takto:

„(1) Aby mohla Komise plnit své úkoly v oblasti energetiky, je pro ni mimořádně důležité získat celkový obraz vývoje investic do energetické infrastruktury v Unii. Dostupnost pravidelných a aktuálních údajů a informací by měla Komisi umožnit provádět nezbytná srovnání, hodnocení nebo navrhnout vhodná opatření na základě správných údajů a analýz, zejména pokud se týká budoucí rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou v odvětví energetiky.

(2) Energetické prostředí v Unii i mimo ni se v posledních letech výrazně změnilo a investice do energetické infrastruktury se staly zásadní otázkou pro zabezpečení dodávek energie pro Unii, pro fungování vnitřního trhu a pro přechod na systém nízkouhlíkové energetiky, jehož cestou se Unie vydala.

(3) Nová energetická situace vyžaduje významné investice do veškerých druhů infrastruktury ve všech odvětvích energetiky, vývoj nových druhů infrastruktury a rozšíření nových technologií na trhu. Liberalizace energetiky a další integrace vnitřního trhu poskytují větší prostor pro investice ze strany hospodářských subjektů. Nové politické požadavky, jako například cíle s dopadem na palivovou skladbu, současně mění politiky členských států směrem k nové nebo modernizované energetické infrastruktuře.

(4) V této souvislosti by se měla věnovat větší pozornost investicím do energetické infrastruktury v Unii, zejména s cílem předvídat problémy, podporovat osvědčené postupy a zavést do budoucího vývoje energetického systému Unie větší transparentnost.

(5) Komise, a zejména její středisko pro sledování trhu s energií by proto měly mít k dispozici přesné údaje o investičních projektech týkajících se nejdůležitějších součástí energetického systému Unie, včetně projektů vyřazování z provozu.

[...]

(7) Na základě článků 41 [EA] a 42 [EA] mají podniky povinnost oznamovat své investiční projekty. Tyto informace je třeba doplnit, a to především o pravidelné podávání zpráv o provádění investičních projektů. Tímto dalším podáváním zpráv nejsou dotčeny články 41 [EA] až 44 [EA].

(8) Aby mohla Komise získat soudržný obraz budoucího vývoje energetického systému Unie jako celku, je nezbytné vytvořit harmonizovaný rámec pro podávání zpráv o investičních projektech založený na aktualizovaných kategoriích úředních údajů a informací, jež mají být členskými státy poskytovány.

[...]

(11) Aby nedocházelo k nepřiměřené administrativní zátěži a minimalizovaly se náklady pro členské státy a podniky, zejména pro malé a střední podniky, mělo by toto nařízení umožňovat osvobození členských států a podniků od povinnosti podávat zprávy, jsou-li rovnocenné informace Komisi poskytovány na základě právních předpisů Unie pro odvětví energetiky přijatých orgány Unie, jejichž cílem je dosažení cílů konkurenčních trhů s energií v Unii, udržitelnosti energetického systému Unie a zabezpečení dodávek energií do Unie. Je třeba se vyhnout tomu, aby požadavky na podávání zpráv uvedené ve třetím balíčku opatření pro vnitřní trh s elektřinou a zemním plynem byly zdvojovány.

[...]

(15) Komise a zejména její středisko pro sledování trhu s energií by měly vypracovávat pravidelnou meziodvětvovou analýzu týkající se strukturálního vývoje a perspektiv energetického systému Unie a tam, kde je to vhodné, soustředěněji analyzovat některé aspekty tohoto energetického systému. Tato analýza by měla přispět zejména ke zjištění možných mezer v infrastruktuře a investicích s cílem dosáhnout v energetice rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou. Analýza by měla být také příspěvkem k diskusi na úrovni Unie o energetických infrastrukturách, a proto by měla být předkládána Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a měla by být zpřístupněna zúčastněným stranám.“

3 Článek 3 sporného nařízení, nadepsaný „Předmět a oblast působnosti“, stanoví:

„1. Toto nařízení zřizuje společný rámec, podle něhož jsou Komisi oznamovány údaje a informace o investičních projektech do energetické infrastruktury v odvětví ropy, zemního plynu, elektřiny, včetně elektřiny z obnovitelných zdrojů, biopaliv a o investičních projektech souvisejících se zachycováním a ukládáním oxidu uhličitého, který tato odvětví vytvářejí.

2. Toto nařízení se vztahuje na investiční projekty typů uvedených v příloze, u nichž byly zahájeny stavební práce nebo činnosti vedoucí k vyrazení z provozu a o nichž bylo přijato konečné rozhodnutí o investici.

[...]“

4 Článek 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Definice“, konkrétně uvádí, že pro účely tohoto nařízení se rozumí:

„10) ‚zdroji energie‘

- i) primární zdroje energie, jako je ropa, zemní plyn nebo uhlí,
- ii) přeměněné zdroje energie, jako je elektřina,
- iii) energie z obnovitelných zdrojů, včetně elektřiny z vodních zdrojů, biomasy, bioplynu, větrné, sluneční, přílivové energie, energie z vln a geotermální energie, a
- iv) energetické produkty, jako jsou produkty z rafinované ropy a biopaliva.“

5 Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Oznamování údajů“, stanoví:

„1. Členské státy nebo subjekty, jež tímto úkolem pověří, shromažďují veškeré údaje a informace uvedené v tomto nařízení od 1. ledna 2011 a následně každé dva roky, při dodržení přiměřenosti zátěže vyplývající ze shromažďování informací a podávání zpráv.

Údaje a příslušné informace o projektech uvedené v tomto nařízení oznámí Komisi poprvé v roce 2011 a následně každé dva roky. [...]

[...]

2. Členské státy nebo jimi pověřené subjekty jsou osvobozeny od povinností stanovených v odstavci 1 v rozsahu, ve kterém podle právních předpisů Unie pro odvětví energetiky nebo na základě Smlouvy o Euratomu:

- a) dotyčný členský stát nebo jím pověřený subjekt údaje nebo informace rovnocenné s požadavky tohoto nařízení Komisi již oznámil a uvedl datum oznámení a dotčený zvláštní právní předpis;
- b) je zvláštní subjekt pověřen vypracováním víceletého investičního plánu pro energetickou infrastrukturu na úrovni Unie a shromažďuje za tímto účelem údaje a informace rovnocenné s požadavky tohoto nařízení. V tomto případě a pro účely tohoto nařízení oznámí tento zvláštní subjekt veškeré příslušné údaje a informace Komisi.“

6 Podle článku 4 téhož nařízení, nadepsaného „Zdroje údajů“:

„Dotčené podniky oznámí údaje a informace uvedené v článku 3 členskými státy, na jejichž území mají v plánu provést investiční projekt, nebo jimi pověřeným subjektům do 1. června každého roku, kdy má být podána zpráva. [...]

První pododstavec se však nepoužije na podniky, v jejichž případě se dotčený členský stát rozhodne předat Komisi údaje nebo informace uvedené v článku 3 jinými prostředky.“

7 Článek 5 napadeného nařízení, pod nadpisem „Obsah oznámení“, stanoví:

„1. U investičních projektů typů uvedených v příloze musí oznámení podle článku 3 obsahovat podle potřeby:

- a) objem kapacit plánovaných nebo ve výstavbě;
- b) v případě potřeby druh a hlavní charakteristiky infrastruktury nebo kapacit plánovaných nebo ve výstavbě, včetně umístění přeshraničních přenosových projektů;
- c) pravděpodobný rok uvedení do provozu;
- d) druh použitých zdrojů energie;
- e) zařízení schopná reagovat na krize bezpečnosti dodávek, například zařízení umožňující zpětný tok nebo změnu paliva, a
- f) vybavenost systému zachycování uhlíku nebo mechanismy pro dodatečné vybavení systému zachycování a ukládání uhlíku.

2. U navrhovaného vyřazení kapacity z provozu musí oznámení podle článku 3 obsahovat:

- a) povahu a kapacitu dotčené infrastruktury a
- b) pravděpodobný rok vyřazení z provozu.

3. V každém oznámení podle článku 3 se v případě potřeby uvede celkový objem instalovaných výrobních, přenosových a skladovacích kapacit, které jsou k dispozici na začátku příslušného roku, kdy má být podána zpráva, nebo jejichž provoz je přerušen na dobu delší než tři roky.

Členské státy, jimi pověřené subjekty nebo zvláštní subjekt uvedený v čl. 3 odst. 2 písm. b) mohou ke svým oznámením připojit důležité připomínky, například připomínky týkající se zpoždění nebo překážek v provádění investičních projektů.“

8 Článek 6 tohoto nařízení, nadepsaný „Kvalita a zveřejnění údajů“, stanoví:

„1. Členské státy, jimi pověřené subjekty nebo případně zvláštní subjekty usilují o zajištění kvality, relevance, přesnosti, jasnosti, včasnosti a soudržnosti údajů a informací, které oznamují Komisi.

V případě zvláštních subjektů je možné k oznamovaným údajům a informacím připojit vhodné připomínky členských států.

2. Komise může údaje a informace poskytnuté na základě tohoto nařízení zveřejnit, zejména v analýzách uvedených v čl. 10 odst. 3, pod podmínkou, že budou zveřejněny v souhrnné podobě a nebudou uvedeny podrobné informace o jednotlivých podnicích a zařízeních ani je nebude možné odvodit.

3. Členské státy, Komise a jimi pověřené subjekty zachovávají důvěrnost jimi držných obchodně citlivých údajů nebo informací.“

9 Článek 7 napadeného nařízení stanoví, že do 31. října 2010 přijme Komise předpisy nezbytné k provedení uvedeného nařízení týkající se zejména formy a dalších podrobných technických informací ohledně oznamování údajů a informací podle článků 3 a 5 téhož nařízení.

10 Podle článku 8 napadeného nařízení, nadepsaného „Zpracování údajů“:

„Komise odpovídá za rozvoj, provoz, řízení a udržování zdrojů informačních technologií nezbytných pro přijímání, uchovávání a jakékoli zpracovává údajů nebo informací o energetické infrastruktuře oznámených Komisi na základě tohoto nařízení.“

11 Článek 9 tohoto nařízení, nadepsaný „Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním údajů“, stanoví:

„Tímto nařízením není dotčeno právo Unie a především se nemění povinnosti členských států, pokud jde o zpracování osobních údajů, jak jsou stanoveny ve směrnici 95/46/ES, ani povinnosti, které pro orgány a instituce Unie vyplývají z nařízení (ES) č. 45/2001, pokud jde o zpracovávání osobních údajů při výkonu jejich úkolů.“

12 Článek 10 uvedeného nařízení, nadepsaný „Sledování a podávání zpráv“, ve svém odstavci 1 stanoví:

„Komise na základě poskytnutých údajů a informací a v případě potřeby jakýchkoli jiných zdrojů údajů včetně údajů, která sama pořídí, jakož i s přihlédnutím k relevantním analýzám, například k víceletým plánům rozvoje plynové a elektroenergetické sítě, nejméně jednou za dva roky zveřejní a předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru meziodvětvovou analýzu strukturálního vývoje a perspektiv energetického systému Unie. Cílem této analýzy je zejména:

- a) zjistit případné budoucí rozdíly mezi energetickou poptávkou a nabídkou, které jsou důležité z hlediska energetické politiky Unie;
- b) zjistit překážky pro investice a podpořit osvědčené postupy pro jejich překonání a
- c) zvýšit transparentnost pro stávající a možné nové účastníky trhu.

Komise může na základě uvedených údajů a informací rovněž vypracovat jakoukoli specifickou analýzu, která bude považována za nezbytnou nebo vhodnou.“

13 Podle článku 13 napadeného rozhodnutí vstupuje toto nařízení v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*, k čemuž došlo dne 15. července 2010.

14 Příloha tohoto nařízení, nadepsaná „Investiční projekty“, zejména uvádí:

„3. Elektrina

3.1 Výroba

— Tepelné a jaderné elektrárny (generátory s kapacitou 100 MWe nebo vyšší),

[...]“

Skutečnosti předcházející sporu

15 Dne 17. července 2009 předložila Komise Radě návrh nařízení, které mělo nahradit nařízení Rady č. 736/96 ze dne 22. dubna 1996 o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech v odvětvích ropy, zemního plynu a elektřiny, které jsou předmětem zájmu Společenství (Úř. věst. L 102, s. 1). Tento návrh byl založen na článcích 284 ES a 187 SESAE. I když tato ustanovení nestanoví žádnou formu účasti Parlamentu na rozhodovacím procesu, rozhodla se Rada tento orgán konzultovat, jak již učinila v souvislosti s přijetím nařízení č. 736/96.

16 Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince 2009 vyzval předseda výboru Parlamentu pro průmysl, výzkum a energetiku dopisem ze dne 8. prosince 2009 člena Komise pověřeného oblastí energetiky, aby přezkoumal volbu právního základu tohoto ustanovení s tím, že toto ustanovení se od nynějška zakládá na článku 194 SFEU. Uvedený člen Komise odpověděl, že jelikož článek 284 ES, který je nyní článkem 337 SFEU, a článek 187 SESAE nebyly Lisabonskou smlouvou dotčeny, představují i nadále právní základ pro oblast podávání informací.

17 Dne 25. února 2010 přijal Parlament usnesení týkající se postoje k uvedenému návrhu, jehož pozměňovacím návrhem č. 1 měl čl. 194 odst. 1 a 2 SFEU nahradit články 337 SFEU a 187 SESAE jakožto právní základ.

18 Rada v tomto bodě návrh nařízení nepozměnila a dne 24. června 2010 přijala napadené nařízení na základě článků 337 SFEU a 187 SESAE.

19 Jelikož se Parlament domníval, že napadené nařízení mělo být přijato pouze na základě čl. 194 odst. 1 a 2 SFEU, podal tuto žalobu na neplatnost.

Návrhová žádání účastníků řízení

20 Parlament navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadené nařízení a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

21 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zamítl žalobu a

— uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.

22 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 5. dubna 2011 bylo Francouzské republice a Komisi povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Rady.

K žalobě

Argumentace účastníků řízení

- 23 Parlament vznáší jediný žalobní důvod znějící na zrušení, který vychází z pochybení při volbě právního základu napadeného nařízení, jelikož toto nařízení bylo podle názoru Parlamentu nesprávně přijato na základě článku 337 SFEU, třebaže zákonodárce Unie disponoval k tomuto účelu nezbytnými pravomocemi podle čl. 194 odst. 2 SFEU. Toto pochybení by mělo vést ke zrušení uvedeného nařízení, jelikož se Parlament mohl podílet na jeho přijetí pouze v mezích konzultace, i když podle posledně uvedeného ustanovení měl být dodržen řádný legislativní postup.
- 24 Parlament má za to, že hlavním účelem napadeného nařízení je přispět k uskutečnění cílů unijní politiky v oblasti energetiky, vyjmenovaných v čl. 194 odst. 1 SFEU, konkrétně pokud jde o bezpečnost dodávek energie.
- 25 Co se týče obsahu tohoto nařízení, Parlament tvrdí, že z jeho čl. 10 odst. 1 vyplývá, že Komise má na základě informací poskytnutých v souladu s uvedeným nařízením povinnost pravidelně vypracovávat meziodvětvovou analýzu strukturálního vývoje a perspektiv energetického systému Unie zejména s cílem zjistit případné budoucí rozdíly mezi energetickou poptávkou a nabídkou, které jsou důležité z hlediska energetické politiky Unie a zvýšit transparentnost pro stávající a možné nové účastníky trhu. Fungování tohoto trhu, bezpečnost dodávek energie a energetická účinnost přitom patří mezi cíle uvedené v čl. 194 odst. 1 SFEU. Shromažďování informací organizované tímto nařízením je podle Parlamentu pouze nástrojem k uskutečnění těchto cílů.
- 26 Parlament nepopírá, že je možné použít článek 337 SFEU jako obecný právní základ, pokud jde o opatření týkající se shromažďování informací. S poukazem na rozsudky ze dne 6. července 1982, Francie a další v. Komise (188/80 až 190/80, Recueil, s. 2545), jakož i ze dne 9. listopadu 1995, Německo v. Rada (C-426/93, Recueil, s. I-3723) však tvrdí, že pokud takové shromažďování specificky odpovídá cílům jedné z unijních politik, měl by takový obecný základ ustoupit specifickému základu odpovídajícímu těmto cílům.
- 27 V každém případě, i kdyby článek 337 SFEU mohl být v projednávaném případě legitimně použit z téhož titulu jako čl. 194 odst. 2 SFEU, má Parlament za to, přičemž odkazuje na rozsudek ze dne 11. června 1991, Komise v. Rada (C-300/89, Recueil, s. I-2867, bod 20), že podle judikatury Soudního dvora by měl být posledně uvedený právní základ upřednostněn před prvně uvedeným, jelikož těsněji zapojuje Parlament do přijímání dotyčného aktu.
- 28 Co se týče dodatečného použití článku 187 SESAE, Parlament tvrdí, že takové použití nebylo nutné. Na rozdíl od článku 40 SESAE totiž mechanismus shromažďování informací zavedený napadeným nařízením nespadá do rámce cíle spočívajícího v podpoře nebo koordinaci investic v jaderné oblasti. Podle čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení je tak oznamování údajů týkajících se jaderného odvětví nutné pouze v případě, kdy už byly tyto údaje poskytnuty Komisi podle Smlouvy o ESAE. Uvedené nařízení se tedy netýká přijímání opatření, jejichž specifickým cílem je rozvoj jaderného odvětví.
- 29 V každém případě, i kdyby použití článku 187 SESAE bylo nutné s přihlédnutím k cíli sledovanému napadeným nařízením a k jeho obsahu, má Parlament za to, že současné použití článku 187 SESAE a čl. 194 odst. 2 SFEU je možné, jelikož tato dvě ustanovení nejsou na procesní úrovni neslučitelná. Podle rozsudku ze dne 6. listopadu 2008, Parlament v. Rada (C-155/07, Sb. rozh. s. I-8103, bod 79), se tak použije řádný legislativní postup, neboť čl. 194 odst. 2 SFEU stanoví významnější účast Parlamentu. Pochybení způsobené v tomto ohledu Radou má tudíž podle Parlamentu za následek čistě formální vadu, jelikož neovlivňuje volbu použitelného rozhodovacího postupu.
- 30 Parlament konečně uvádí, že není proti tomu, aby v případě, že Soudní dvůr rozhodne o zrušení napadeného nařízení, zachoval jeho účinky v souladu s čl. 264 druhým pododstavcem SFEU, jelikož z celkového hlediska nic nenamítá proti cíli, který toto nařízení sleduje, ani proti prostředkům, které se mají za tímto účelem použít.

- 31 Rada, podporovaná Francouzskou republikou a Komisí, popírá tvrzení, že cílem napadeného nařízení je uskutečnění cílů unijní politiky v oblasti energetiky. Podle čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení má toto nařízení totiž za cíl zřídit společný rámec pro oznamování údajů a informací o investičních projektech do energetické infrastruktury Komisi. Cílem tohoto nařízení je tak umožnit Komisi, aby při plnění svých úkolů pravidelně disponovala aktualizovanými údaji, jelikož mít spolehlivé informace je pro tento účel nezbytné. Rada má za to, že Parlament v tomto ohledu zaměřuje cíl napadeného nařízení za cíl, jež budou později naplňovat opatření případně navržená Komisí na základě analýzy takto shromážděných informací. Cíl těchto budoucích návrhů podle Komise není objektivní skutečností pro účely volby právního základu uvedeného nařízení.
- 32 Komise v tomto ohledu tvrdí, že shromažďování informací o investicích do energetické infrastruktury nemůže přímo přispívat k uskutečnění cílů energetické politiky a k bezpečnosti dodávek pro Unii. K tomu jsou nezbytná mnohem rozsáhlejší opatření než pouhé shromažďování informací, jako je zejména organizování investic do určitých infrastruktur, vytvoření finančních zdrojů nebo zavedení pobídkového rámce pro tyto investice.
- 33 Co se týče obsahu napadeného nařízení, má Rada za to, že z článků 3 až 10 napadeného nařízení jasně vyplývá, že podávání informací je jeho jedinou složkou, jelikož toto nařízení stanoví povinnost, aby členské státy a podniky shromažďovaly požadované údaje a poskytly je Komisi v souhrnné formě. Článek 10 uvedeného nařízení konkrétně za tímto účelem definuje specifické úkoly uložené Komisi, jakož i způsoby použití a šíření těchto údajů.
- 34 Rada má za to, že použití článku 337 SFEU vyžaduje, aby byly splněny tři znaky, a to povinnost poskytnout informace Komisi, stanovení mezí a podmínek Radou, jakož i povaha informací nezbytná pro účely plnění úkolů svěřených Komisi. Ve světle článků 3 a 4 napadeného nařízení je první z těchto znaků zjevně dán. Druhý je rovněž dán, neboť toto nařízení ve svých člancích 5 až 9 stanoví meze, pokud jde o typ dotyčných informací, jakož i o zveřejňování a nakládání s údaji, zatímco článek 10 uvedeného nařízení definuje specifické úkoly uložené Komisi, jakož i způsoby použití a šíření těchto údajů Komisí. Rada dodává, že informace, které Komise může požadovat, musí být nezbytné k plnění jejích úkolů, jež jsou konkrétně vyjmenovány v článku 10 téhož nařízení a obecněji v článku 17 SEU.
- 35 Rada uvádí, že Soudní dvůr již v bodě 19 výše uvedeného rozsudku Německo v. Rada rozhodl, že článek 337 SFEU je správným právním základem pro shromažďování informací Komisí, jelikož Komisi se tímto ustanovením svěřuje obecná pravomoc ke shromažďování všech nezbytných informací pro plnění jejích úkolů.
- 36 Rada a Francouzská republika popírají argument, že článek 337 SFEU je třeba vyloučit, jelikož se shromažďování informací váže k jedné z oblastí energetiky. Skutečnost, že se akt váže k oblasti energetiky, totiž nestačí k tomu, aby se použil článek 194 SFEU. I když se v projednávaném případě napadené nařízení váže k oblasti energetiky, nic to podle nich nemění na tom, že jeho dopady na unijní energetickou politiku jsou pouze nepřímé a vedlejší ve vztahu k hlavnímu cíli tohoto nařízení.
- 37 Podle názoru Rady, Francouzské republiky a Komise by výklad navržený Parlamentem vedl ke zmaření veškerého užitečného účinku článku 337 SFEU, neboť podle zásady rozdělení pravomocí se toto ustanovení použije pouze v případě existence pravomoci Unie.
- 38 Rada zdůrazňuje, že možnost, že se v oblasti energetiky mohou nadále použít i jiná ustanovení Smlouvy o FEU, přestože byl v této smlouvě zaveden právní základ týkající se energetické politiky, je stanovena v samotném článku 194 SFEU, který se použije „aniž [jsou dotčena jiná] ustanovení Smluv“. To je případ nejen článku 337 SFEU, pokud jde o shromažďování informací Komisí, ale též zejména článku 122 SFEU, který povoluje, aby Rada přijala přiměřená opatření v případě krize v zásobování určitými produkty v oblasti energetiky, jakož i článku 170 SFEU, co se týče rozvoje transevropských sítí v oblastech energetických infrastruktur, a článku 338 SFEU v oblasti statistik.

- 39 Rada, Francouzská republika a Komise mají za to, že články 337 SFEU a 338 SFEU, které jsou uvedeny mezi obecnými a závěrečnými ustanoveními Smlouvy o FEU, mají obecný charakter v tomto smyslu, že se uplatní na všechny oblasti pravomoci Unie. Tato ustanovení musí být tudíž považována za specifitější, pokud jde o jejich cíle, kterými jsou vypracování statistik a právo Komise na informace, v poměru ke všem ostatním ustanovením této Smlouvy týkajícím se odvětvové politiky. Výklad výše uvedeného rozsudku Německo v. Rada, na který poukazuje Parlament, je tedy podle jejich názoru chybný.
- 40 Rada a Komise v tomto ohledu zdůrazňují, že i když se údaje shromážděné na základě napadeného nařízení týkají energetické infrastruktury, může je Komise podle čl. 10 odst. 1 tohoto nařízení použít nejen v rámci energetické politiky, ale rovněž v rámci všech svých politik, jako je rozvoj transevropských sítí v oblastech energetických infrastruktur, hospodářská soutěž, svoboda usazování, volný pohyb služeb a volný pohyb kapitálu.
- 41 Rada, podporovaná rovněž v tomto bodě Francouzskou republikou a Komisí, má za to, že je odůvodněno i použití článku 187 SESAE jako dodatečného právního základu napadeného nařízení, jelikož jaderné elektrárny spadají do rozsahu působnosti tohoto nařízení. I když článek 41 SESAE ukládá podnikům povinnost sdělit jejich záměry Komisi, aby mohla posoudit každý záměr zvlášť, je článek 187 SESAE právní základem, který přiznává Komisi pravomoc požadovat informace, které považuje za nezbytné k plnění všech svých úkolů. Postupy stanovené v člancích 337 SFEU a 187 SESA jsou přitom slučitelné a kumulace těchto dvou ustanovení nezasahuje do výsad Parlamentu.
- 42 Rada dodává, že méně či více významná účast orgánu na tvorbě aktu nemůže určovat volbu právního základu, který musí vycházet výlučně z cíle a obsahu tohoto aktu. Postup, který je třeba při rozhodování o daném aktu dodržet, je podle názoru Rady důsledkem zvoleného právního základu, nikoli opačně.
- 43 Rada podpůrně žádá, aby v případě, že Soudní dvůr rozhodne o zrušení napadeného nařízení, zachoval jeho účinky až do přijetí nového aktu.

Závěry Soudního dvora

- 44 Podle ustálené judikatury se volba právního základu unijního aktu musí zakládat na objektivních skutečnostech, které mohou být předmětem soudní kontroly, mezi něž patří účel a obsah tohoto aktu, a nikoli na právním základu použitým pro přijetí jiných unijních aktů, vyznačujících se případně podobnými vlastnostmi. Mimoto pokud ve Smlouvě existuje specifitější ustanovení, které by mohlo být právním základem dotčeného aktu, měl by se tento akt zakládat na tomto ustanovení (výše uvedený rozsudek Parlament v. Rada, bod 34 a citovaná judikatura).
- 45 Pokud přezkum opatření ukáže, že sleduje dvojí účel nebo že má dvě složky, a pokud jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek je možno identifikovat jako hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být akt založen na jediném právním základu, a sice na tom, který si žádá hlavní nebo převažující účel nebo složka (výše uvedený rozsudek Parlament v. Rada, bod 35 a citovaná judikatura).
- 46 Pokud jde o opatření, které sleduje najednou několik cílů nebo které má několik složek, které jsou nerozlučně spjaty, aniž je jedna vůči druhé vedlejší, Soudní dvůr rozhodl, že jestliže jsou použitelná různá ustanovení Smlouvy, musí se takové opatření výjimečně zakládat na různých odpovídajících právních základech (výše uvedený rozsudek Parlament v. Rada, bod 36 a citovaná judikatura).
- 47 Soudní dvůr již nicméně rozhodl, že použití dvojího právního základu je vyloučeno, pokud jsou postupy stanovené pro každý z těchto základů neslučitelné (výše uvedený rozsudek Parlament v. Rada, bod 37 a citovaná judikatura).

48 Za účelem posouzení opodstatněnosti této žaloby je tudíž třeba zaprvé zkoumat účel, jakož i obsah napadeného nařízení, aby bylo možné zadruhé určit, zda toto nařízení mohlo být platně založeno na článku 337 SFEU, jak tvrdí Rada, Francouzská republika a Komise, namísto čl. 194 odst. 2 SFEU, kterého se dovolává Parlament jako vhodného právního základu, a poté zatřetí přezkoumat, zda bylo třeba navíc použít i článek 187 SESAE, což Parlament rovněž zpochybňuje.

K účelu napadeného nařízení

49 Bod 1 odůvodnění napadeného nařízení uvádí, že cílem tohoto nařízení je, aby Komise získala přesné informace o vývoji investic do energetické infrastruktury v Unii, aby mohla plnit úkoly, které jí byly svěřeny v oblasti energetiky, a přijímat vhodná opatření stran budoucí rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou v odvětví energetiky.

50 Body 2 až 5 a 8 až 15 odůvodnění napadeného nařízení v tomto ohledu upřesňují, že cílem sledovaným tímto nařízením je umožnit Komisi, aby vypracovala analýzu strukturálního vývoje a perspektiv celého energetického systému Unie zejména za účelem zjištění možných mezer v infrastruktuře a investicích s cílem dosáhnout rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou, a tudíž zajištění správného fungování vnitřního trhu a jeho další integraci, zabezpečení dodávek energie pro Unii zejména zavedením větší transparentnosti do budoucího vývoje energetického systému Unie, jakož i podpory energetické účinnosti a úspory energie, konkrétně zajištěním přechodu na systém nízkouhlíkové energetiky a rozvojem nových technologií.

51 Mimoto v důvodové zprávě k napadenému nařízení, uvedené v návrhu nařízení Rady o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropského společenství a o zrušení nařízení (ES) č. 736/96 [COM(2009) 361 final], Komise zdůrazňuje, co se týče odůvodnění a cílů jejího návrhu, že tento návrh zapadá do kontextu nové energetické politiky usilující zejména o zabezpečení dodávek a zmírnění změny klimatu.

52 Z toho jednoznačně vyplývá, jak tvrdí Rada, Francouzská republika a Komise, že i když je předmětem napadeného nařízení shromažďování informací, bylo toto shromažďování zavedeno uvedeným nařízením k tomu, aby Unie mohla uskutečnit určité cíle, které jí byly vytyčeny v oblasti energetiky.

K obsahu napadeného nařízení

53 Úvodem je třeba konstatovat, že se mnohá ustanovení napadeného nařízení, posuzují-li se odděleně, nezdají být jako taková spjata s uskutečňováním cílů unijní politiky v oblasti energetiky.

54 Tak tomu je, pokud jde o článek 4 napadeného nařízení, který se omezuje na identifikaci zdrojů údajů, které mají být poskytnuty Komisi, a to podniků, které mají v plánu provést investiční projekt do energetické infrastruktury, jakož i o články 8 a 9 tohoto nařízení, které se týkají nakládání s těmito údaji Komisí a ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním údajů. Totéž platí o článku 7 uvedeného nařízení, který se týká přijímání předpisů k provedení téhož nařízení Komisí. Taková obecná ustanovení mohou být začleněna do všech unijních aktů, které stanoví systém shromažďování informací.

55 Je však třeba konstatovat, že obsah ostatních ustanovení napadeného nařízení se úzce váže k energetické politice Unie.

56 Jak vyplývá z článku 1 napadeného nařízení ve spojení s definicemi uvedenými v článku 2 tohoto nařízení, zřizuje toto nařízení společný rámec pro oznamování údajů a informací o investičních projektech do energetické infrastruktury týkajících se prakticky všech odvětví energetiky Komisi, a to včetně elektřiny z obnovitelných zdrojů a biopaliv, což nasvědčuje tomu, že uvedené nařízení má za cíl zajištění řádného fungování energetického trhu, zabezpečení dodávek energie do Unie, jakož i rozvoj nových a obnovitelných energií.

- 57 Stejně tak čl. 3 odst. 1 napadeného nařízení upřesňuje, že údaje a důležité informace týkající se těchto investičních projektů musejí být, s výjimkou přeshraničních přenosových projektů, oznámeny v souhrnné podobě, což znamená, že tyto informace jsou určeny k plánovací činnosti, která má zajistit rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou v odvětví energetiky v Unii. Tento výklad nalézá oporu v odstavci 2 téhož článku, jelikož tento odstavec, jak vyplývá z bodu 11 odůvodnění tohoto nařízení, za účelem vyhnutí se tomu, aby byla opatření pro vnitřní trh s elektřinou a zemním plynem zdvojnásobována, osvobozuje členské státy od této povinnosti shromažďovat informace, pokud orgán, který je unijním právem pověřen vypracováním víceletého investičního plánu, již za tímto účelem shromáždil informace odpovídající požadavkům uvedeného nařízení.
- 58 Mimoto z čl. 5 odst. 1 napadeného nařízení vyplývá, že toto ustanovení ukládá členským státům povinnost poskytnout přesné a podrobné informace týkající se jejich investičních projektů v odvětví energetiky, zejména objem, druh a hlavní charakteristiky kapacit plánovaných nebo ve výstavbě, pravděpodobný rok uvedení do provozu, druh použitých zdrojů energie a zařízení schopná reagovat na krizi bezpečnosti dodávek. Kromě toho odstavec 3 téhož článku požaduje po členských státech, aby ke svým oznámením připojily důležité připomínky, například připomínky týkající se zpoždění nebo překážek v provádění investičních projektů. Je třeba konstatovat, že takové povinnosti mají zabezpečit dodávky energií do Unie.
- 59 Konečně a především, čl. 10 odst. 1 napadeného nařízení stanoví, že Komise musí na základě poskytnutých informací a v případě potřeby jakýchkoli jiných zdrojů údajů jednou za dva roky zveřejnit meziodvětvovou analýzu strukturálního vývoje a perspektiv energetického systému Unie, jejímž cílem je zejména zjistit případné budoucí rozdíly mezi energetickou poptávkou a nabídkou, které jsou důležité z hlediska energetické politiky Unie, jakož i zvýšit transparentnost pro stávající a možné nové účastníky trhu. Podle čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení může Komise v rámci této analýzy zveřejnit poskytnuté údaje a informace v souhrnné podobě, přičemž musí zajistit, že nebudou uvedeny podrobné informace o jednotlivých podnicích nebo zařízeních ani je nebude možné odvodit. Tato ustanovení rovněž zdůrazňují, že shromažďování informací zavedené uvedeným nařízením je koncipováno tak, že jeho cílem je provádění plánovací činnosti určené k zajištění fungování energetického trhu a zabezpečení dodávek energie do Unie.
- 60 Je třeba konstatovat, že tato ustanovení, posuzovaná v bodech 56 až 59 tohoto rozsudku, definují základní prvky napadeného nařízení, jelikož vymezují rozsah působnosti a přesný obsah povinnosti spočívající ve shromažďování informací, zatímco články 4 a 7 až 9 tohoto nařízení, které upravují některé technické a obecnější aspekty týkající se tohoto shromažďování, jsou spíše doprovodné povahy.
- 61 Za těchto podmínek je třeba dojít k závěru, že obsah napadeného nařízení vypovídá o tom, že se toto nařízení týká především zavedení systému shromažďování informací o investičních projektech do energetické infrastruktury určeného k tomu, aby Unie mohla uskutečňovat cíle stanovené v oblasti energetiky, konkrétně pokud jde o fungování vnitřního energetického trhu, zabezpečení dodávek energie do Unie a rozvoj nových a obnovitelných energií.

K použití vhodného právního základu z hlediska Smlouvy o FEU

- 62 Článek 337 SFEU, který se nachází v části sedmé Smlouvy o FEU, nadepsané „Ustanovení obecná a závěrečná“, stanoví, že k „plnění úkolů, které jí jsou svěřeny, může Komise shromažďovat veškeré informace a provádět veškeré potřebné průzkumy“. V rámci tohoto ustanovení rozhoduje Rada prostou většinou bez konzultace Parlamentu, i když v projednávaném případě k takové konzultaci došlo.
- 63 Jak již Soudní dvůr rozhodl, uvedené ustanovení uděluje Komisi obecnou pravomoc shromažďovat veškeré informace nezbytné k plnění úkolů, které jsou jí svěřeny Smlouvou o FEU, takže Rada není povinna založit akty týkající se této činnosti shromažďování informací na jednotlivých ustanoveních této smlouvy, které svěřují Komisi specifické úkoly (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Německo v. Rada, body 19 a 20).

- 64 Článek 337 SFEU tak tvoří právní základ aktů týkajících se obecné činnosti shromažďování informací prováděné Komisí, aniž se vyžaduje, aby toto shromažďování bylo nezbytné k uskutečnění cílů určité unijní politiky.
- 65 Článek 194 SFEU, který se nachází v části třetí Smlouvy o FEU, nadepsané „Vnitřní politiky a činnosti Unie“, a který sám tvoří hlavu XXI této části, s názvem „Energetika“, ve svém odstavci 1 stanoví, že v rámci vytváření a fungování vnitřního trhu a s přihlédnutím k potřebě chránit a zlepšovat životní prostředí má politika Unie v oblasti energetiky v duchu solidarity mezi členskými státy za cíl zajistit fungování trhu s energií, zajistit bezpečnost dodávek energie v Unii, podporovat energetickou účinnost a úspory energie, jakož i rozvoj nových a obnovitelných energií a podporovat propojení energetických sítí. Článek 194 odst. 2 první pododstavec SFEU stanoví, že „[a]niž je dotčeno použití jiných ustanovení Smluv“, přijmou Parlament a Rada opatření nezbytná pro dosažení těchto cílů, a to řádným legislativním postupem stanoveným v článku 294 SFEU, jehož se plně účastní Parlament.
- 66 Článek 194 SFEU, zavedený Lisabonskou smlouvou, tedy vložil do Smlouvy o FEU výslovný právní základ pro unijní politiku v oblasti energetiky. Jak vyplývá z jeho znění, konkrétně ze znění jeho odstavce 2, tvoří toto ustanovení právní základ unijních aktů, které jsou „nezbytné“ pro dosažení cílů stanovených pro uvedenou politiku odstavcem 1 předmětného ustanovení.
- 67 Takové ustanovení je právním základem určeným k použití pro všechny akty přijaté Uní v oblasti energetiky, které svou povahou umožňují uskutečnění těchto cílů, s výhradou, jak lze vyvodit z formulace „[a]niž je dotčeno použití jiných ustanovení Smluv“ uvádějící odstavce 2 článku 194 SFEU, specifitějších ustanovení stanovených Smlouvou o FEU, která se týkají energetiky. Jak uvedla Rada, jedná se zejména o článek 122 SFEU, který se týká vzniku závažných obtíží v zásobování energetickými produkty, nebo článek 170 SFEU, který se týká transevropských sítí, jakož i pravomocí, které má Komise na základě jiných ustanovení této smlouvy, i když dotčená opatření sledují rovněž jeden z cílů energetické politiky uvedených v odstavci 1 tohoto článku.
- 68 Z toho vyplývá, že za účelem určení toho, zda je právním základem unijního aktu, jenž má jako v projednávané věci za cíl shromažďování informací v oblasti energetiky, článek 337 SFEU, nebo čl. 194 odst. 2 SFEU, je třeba zkoumat, zda lze tento akt s ohledem na jeho účel a obsah považovat za nezbytný pro dosažení cílů specificky stanovených pro unijní politiku v oblasti energetiky odstavcem 1 tohoto posledně uvedeného článku. Pokud tomu tak je – přičemž shromažďování informací lze považovat za jednu ze složek této politiky – musí být unijní akt, který ho zavádí, založen na čl. 194 odst. 2 SFEU. Unijní akt tedy nemůže vycházet z článku 337 SFEU na základě pouhé skutečnosti, že zavádí systém shromažďování informací (*per analogiam* viz výše uvedený rozsudek Komise v. Rada, bod 22).
- 69 V projednávané věci z bodů 49 a 61 tohoto rozsudku vyplývá, že se účel a obsah napadeného nařízení úzce váže k cílům sledovaným unijní politikou v oblasti energetiky, specificky uvedeným v čl. 194 odst. 1 SFEU.
- 70 Na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, Francouzská republika a Komise, nelze mít za to, že napadené nařízení má v tomto ohledu pouze nepřímý a podružný vliv na energetickou politiku Unie a že tvoří pouze její kontext, protože uskutečnění cílů této politiky vyžaduje provedení rozsáhlejších opatření než pouhého shromažďování informací.
- 71 Systém shromažďování informací zavedený napadeným nařízením se totiž netýká informací obecné povahy, ale přesných údajů a informací týkajících se energetické infrastruktury Unie s cílem umožnit Komisi zjistit případné mezery mezi nabídkou a poptávkou energetických produktů v Unii.
- 72 Shromažďování těchto informací se tak jeví jako požadavek, který předchází přijetí všech užitečných opatření Uní, určených k zajištění řádného fungování vnitřního trhu s energií, bezpečnosti dodávek energetických produktů, podpory energetické účinnosti, jakož i rozvoje nových a obnovitelných energií.

- 73 Z toho vyplývá, že shromažďování informací zavedené napadeným nařízením je odůvodněno pouze cílem spočívajícím v plnění některých ze specifických úkolů svěřených Unii v čl. 194 odst. 1 SFEU, který se týká energetické politiky (*per analogiam* viz rozsudek ze dne 26. ledna 2006, Komise v. Rada, C-533/03, Sb. rozh. s. I-1025, bod 52).
- 74 Za těchto podmínek lze shromažďování informací zavedené napadeným nařízením považovat za činnost, která přímo přispívá k uskutečnění cílů sledovaných unijní politikou v oblasti energetiky, jak jsou definovány v čl. 194 odst. 1 SFEU, a která tudíž tvoří, jak je ostatně uvedeno v bodě 8 odůvodnění tohoto nařízení, nástroj „nezbytný“ k dosažení těchto cílů ve smyslu odstavce 2 uvedeného článku.
- 75 V tomto ohledu je na rozdíl od toho, co tvrdí Rada a Komise, irelevantní, že informace shromážděné podle napadeného nařízení mohou být podle čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce tohoto nařízení použity k jiným účelům než pro účely energetické politiky. I kdyby Komise mohla použít informace shromážděné podle uvedeného nařízení k jiným účelům než pro účely energetické politiky, jak je definována v čl. 194 odst. 1 SFEU, nezmění to nic na tom – jak vyplývá z bodů 49 až 61 tohoto rozsudku – že účel a obsah téhož nařízení spadají pod tuto politiku.
- 76 Stejně tak nelze souhlasit s rozlišováním, které provádí Rada a Francouzská republika mezi bezprostředním cílem napadeného nařízení, který se podle jejich názoru týká shromažďování informací, a jeho pozdějším cílem, který může být naplňován díky informacím takto získaným Komisí. Jak totiž právně dostačujícím způsobem vyplývá z předcházejícího přezkumu, má shromažďování informací zavedené tímto nařízením právě za cíl umožnit Komisi dosáhnout specifických cílů unijní politiky v oblasti energeticky uvedených v čl. 194 odst. 1 SFEU. Z toho vyplývá, že v rámci uvedeného nařízení je toto shromažďování s cílem sledovaným tímto nařízením skutečně a neoddělitelně spojeno.
- 77 Ačkoli Rada, Francouzská republika a Komise tvrdí opak, z předcházející analýzy mimoto vůbec nevyplývá, že článek 337 SFEU již v každém případě není platným právním základem pro unijní akty, které mají za cíl zavedení systému shromažďování informací v rámci odvětvové politiky Unie, takže je toto ustanovení zbaveno veškeré své podstaty. Jak totiž vyplývá z bodů 65 až 68 tohoto rozsudku, uvedené ustanovení by se mělo použít zejména tehdy, kdyby nebylo možné napadené nařízení považovat za nezbytné pro dosažení cílů specificky uvedených v čl. 194 odst. 1 SFEU, pokud jde unijní politiku v oblasti energetiky.
- 78 Konečně, Rada a Komise rovněž nemohou pro účely odůvodnění svého výkladu článku 337 SFEU argumentovat článkem 338 SFEU, který se týká opatření, která musí být přijata za účelem vypracování statistik. Toto ustanovení, i když podobně jako článek 337 SFEU figuruje v části sedmé Smlouvy o FEU, nadepsané „Ustanovení obecná a závěrečná“, totiž nejen že netvoří právní základ napadeného nařízení, ale ani nemá žádný vliv na přezkum opodstatněnosti projednávané žaloby. Článek 338 SFEU nemůže, bez ohledu na rozsah jeho působnosti, zpochybnit rozsah působnosti článků 337 SFEU a článku 194 SFEU, jak vyplývá z jejich znění.
- 79 Je tedy třeba dojít k závěru, že napadené nařízení nespadá pod článek 337 SFEU, ale pod článek 194 SFEU, jelikož tvoří prostředek nezbytný pro dosažení cílů uvedených v odstavci 1 tohoto posledně uvedeného ustanovení. Uvedené nařízení mělo být tedy přijato na základě čl. 194 odst. 2 SFEU.

K dodatečnému použití článku 187 SESAE jakožto právního základu napadeného nařízení

- 80 Článek 187 SESAE, který je uveden v hlavě V Smlouvy o ESAE, nadepsané „Obecná ustanovení“, stanoví, že k plnění úkolů, které jí jsou svěřeny touto smlouvou, může Komise shromažďovat veškeré informace a provádět veškeré potřebné průzkumy. V rámci tohoto ustanovení rozhoduje Rada v souladu s čl. 106a odst. 1 SESAE a čl. 16 odst. 3 SEU kvalifikovanou většinou bez konzultace Parlamentu, i když v projednávané věci k takové konzultaci došlo.

- 81 S ohledem na podobnost znění článků 337 SFEU a 187 SESAE, pokud jde o rozsah jejich věcné působnosti, musí být toto posledně uvedené ustanovení, z důvodů uvedených v bodech 62 až 64 tohoto rozsudku, považováno za obecný právní základ, který se týká obecné činnosti shromažďování informací prováděné Komisí za účelem plnění úkolů, které jí jsou svěřeny Smlouvou o ESAE.
- 82 I když je v projednávané věci nesporné – jak vyplývá z článku 1 napadeného nařízení ve spojení s bodem 3.1 jeho přílohy – že se toto nařízení týká i podávání zpráv Komisi o investičních projektech týkajících se některých jaderných infrastruktur, nic to nemění na tom, že z důvodů uvedených v bodech 49 až 61 tohoto rozsudku se uvedené nařízení s ohledem na svůj účel a obsah týká zavedení unijní politiky v oblasti energetiky obecně, nikoli unijní politiky ve specifické oblasti jaderné energetiky, jak je definována Smlouvou o ESAE.
- 83 Informace týkající se jaderné infrastruktury tedy tvoří pouze jednu ze složek všech relevantních informací týkajících se energetického systému Unie jako celku, jimiž Komise musí disponovat, aby – jak vyplývá z bodu 8 odůvodnění napadeného nařízení – mohla provádět celkové posouzení nabídky a poptávky v odvětví energetiky, zejména s cílem zajistit bezpečnost dodávek energie v Unii.
- 84 V tomto ohledu je ostatně třeba uvést, že je nesporné, že napadené nařízení, jak vyplývá z jeho sedmého bodu odůvodnění, nespadá do rámce cíle spočívajícího v podpoře nebo koordinaci investic v jaderné oblasti, stanoveného v člancích 40 SESAE až 44 SESAE, které se zejména týkají sdělování všech individuálních investičních záměrů v jaderném odvětví týkajících se nových zařízení, jakož i jejich náhrad nebo přeměn určitého významu podniky působícími v této oblasti. Napadené nařízení se naopak týká oznamování souhrnných údajů a informací týkajících se všech investičních projektů do energetické infrastruktury všemi členskými státy.
- 85 Z toho vyplývá, že se článek 187 SESAE na napadené nařízení nevztahuje.
- 86 Je tudíž třeba dojít k závěru, že napadené nařízení v rozsahu, v němž se zakládá na článku 187 SESAE, bylo přijato na chybném právním základě, a že mělo být přijato pouze na základě čl. 194 odst. 2 SFEU.
- 87 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba napadené nařízení zrušit v rozsahu, v němž se zakládá na člancích 337 SFEU a 187 SESAE.

K návrhu na zachování účinků napadeného nařízení

- 88 Parlament, který v tomto ohledu podporuje Rada, navrhuje, aby Soudní dvůr v případě, že rozhodne o zrušení napadeného nařízení, zachoval účinky tohoto nařízení až do přijetí nařízení nového.
- 89 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 264 druhého pododstavce SFEU může Soudní dvůr, považuje-li to za nutné, označit ty účinky zrušeného nařízení, které mají být považovány za zachované.
- 90 V projednávaném případě je třeba uvést, že napadené nařízení vstoupilo v souladu se svým článkem 13 v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, který byl vydán dne 15. července 2010.
- 91 Je třeba připustit, že zrušení napadeného nařízení by bez zachování jeho účinků mohlo mít negativní důsledky pro uskutečnění unijní politiky v oblasti energetiky, jelikož toto nařízení představuje v tom, že umožňuje zajistit shromažďování informací nezbytných pro uskutečnění cílů sledovaných touto politikou, nezbytnou předchozí podmínku pro to, aby unijní orgány mohly přijmout všechna opatření užitečná pro tento účel. Požaduje-li Parlament zrušení uvedeného nařízení z důvodu, že byl u tohoto nařízení použit nesprávný právní základ, nenamítá přitom nic proti jeho účelu ani obsahu.
- 92 Za těchto podmínek je třeba dojít k závěru, že existují významné důvody právní jistoty, které odůvodňují, aby Soudní dvůr vyhověl návrhu účastníků řízení směřujícímu k zachování účinků napadeného nařízení.

- 93 Je tedy třeba zachovat účinky tohoto nařízení do doby, než vstoupí v přiměřené lhůtě v platnost nové nařízení založené na vhodném právním základě, a to čl. 194 odst. 2 SFEU.

K nákladům řízení

- 94 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Parlament požadoval náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení. Komise a Francouzská republika, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady, ponese v souladu s čl. 69 odst. 4 prvním pododstavcem téhož řádu vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 617/2010 ze dne 24. června 2010 o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropské unie a o zrušení nařízení (ES) č. 736/96 se zrušuje.**
- 2) **Účinky nařízení č. 617/2010 jsou zachovány do doby, než vstoupí v přiměřené lhůtě ode dne vyhlášení tohoto rozsudku v platnost nové nařízení založené na vhodném právním základě, a to čl. 194 odst. 2 SFEU.**
- 3) **Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení s výjimkou nákladů vynaložených Evropskou komisí a Francouzskou republikou.**
- 4) **Evropská komise a Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.**

Podpisy.